

dre, eller om man, saaledes som Regjeringen først havde forlangt, maatte have 5 flere, det er meget vanskeligt at afgjøre. Regjeringen har i det andet Thing erklæret, at dette Antal kunde være tilstrækkeligt, den har meent, at dermed kunde den sætte Sagen igjennem, især da der er skeet en anden Forandring, som svarer til den, nemlig at Skovfogedclassen er bleven opretholdt omtrent i sin nuværende Stikfelse, kun noget bedre lønnet end tidligere, istedetfor at den efter Regjeringens Forslag skulde være gaaet over i en ganske anden Stikfelse, og det er Noget, der er ganske rimeligt, at, naar man saaledes paa den ene Side har slaaet af paa de Kræfter, man har faaet, saa har man været ført dertil, idet man fra den anden Side har beholdt Kræfter eller faaet Kræfter igjen, som man troede, man maatte opgive. Saaledes troer jeg, at Sagen ligger for Thinget; jeg troer, at Thinget maa være kommet til den Anerkjendelse, at den Deel af Sagen, hvorom vi under de nuværende Forhold nogenlunde kunne sælde en Dom, har fundet sin Afgjorelse saaledes, at de Tillem্পninger, her kunne foreslaaes, vanskeligt kunne godtgjøres saaledes, at man med Sikkerhed kunde sige, at der var vundet Noget i den ene eller i den anden Retning, og paa den anden Side, at man, ved at give Regjeringen dette Middel, berøver den enhver Undskyldning for ved de kommende Finantslove ikke paa den fuldstændigste Maade at gjøre Rede for Skovenes Tilstand og Skovenes Behandling. Det er det, jeg troer, der egentlig er vundet ved at lade Loven komme frem.

Oppermann: Ja efter det Foredrag, vi nu have hørt, er det kun meget faa Bemærkninger, jeg har at gjøre. Til den Bemærkning, at Thinget ikke præjudicerer noget med Hensyn til Skovenes fremtidige Behandling, idet det igjennem Finantsloven og igjennem Statsrevisionen beholder tilstrækkelige Midler til at influere paa samme, skal jeg endnu føie det, at det forekommer mig meget ønskeligt, om der fremtidig maatte offentliggjøres en ganske kortfattet Extract af, hvad der forelægges Thinget og Revisoratet med Hensyn til Skovbruget, fordi det altid vil være store

Tilfældigheder underkastet, om Rigsdagen i sin Midte tæller Mand, der virkelig med Sagskundskab kunne bedømme disse Forhold. De to Rigsdagsmænd, der først havde Ordet i denne Sag, syntes begge at være store Betænkeligheder mod Loven med Hensyn til det Grundlag, hvorpaa den for endeel hviler, nemlig den anden Deel af den nedsatte Commissions Arbejder; jeg maa i den Henseende blot beklage, at den Deel af Statens Forstpersonale, som holder paa de gamle Ansættelser med Hensyn til Skovenes Omdrift og Brug, ikke have benyttet de 15 Aar, som ere forløbne, siden der fremkom en bestemt og paa Erfaringer støttet Udtalelse af en afvigende Ansættelse, til at dokumentere Rigtigheden af deres Ansættelser. Det forekommer mig, at være en egen Sag, at forlange Tiltro for Dtringer som dem, at det er farligt at nedsætte Omdriften, at det er farligt at benytte Gjennemhugsten stærkere, naar man har ladet 15 Aar gaae hen, uden at modstige den bestemt og klart udtalte Mening; det forekommer mig endelig, at være en egen Sag, at forlange, at Thinget skal være Mistillid til den sidst nedsatte Commissions Arbejder, fordi der ganske talmlidelig siges: den har kun været ført paa Distrikterne, den har ikke kunnet sælde nogen tilstrækkelig begrundet Dom. Derfor de ærede Medlemmer have — hvad idetmindste den ene af dem har havt Leilighed til — gjort sig bekendt med Commissionens Arbejder i den Retning, saa ville de neppe finde en eneste Udtalelse, der gaaer mere i det Specielle, uden saadanne, som man kan udtale med Bestemthed, naar man blot er passeret de vigtigste Steder af Skovene, og, forsaavidt som disse Bemærkninger have været dadlende, maa jeg bede Thinget bemærke, at det, hvis vi vilde forudsætte ond Villie hos vedkommende Embedsmænd — hvortil jeg ikke troer, der er den fjerneste Grund —, vel kunde tænkes, at Commissionen ikke har faaet alt det Daarlige at see, at den maastee ikke har faaet det Daarlige at see; men jeg troer sandelig ikke, der er nogen Grund til at antage, at den ikke ogsaa skulde have faaet det Gode at see.